

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 12.10.2004
COM(2004) 676 definitief

2003/0037 (COD)

**MEDEDELING VAN DE COMMISSIE
AAN HET EUROPEES PARLEMENT**

overeenkomstig artikel 251, lid 2, tweede alinea, van het EG-Verdrag

over het

**gemeenschappelijk standpunt van de Raad met het oog op de aanneming van een
richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake verontreiniging vanaf schepen
en invoering van sancties, inclusief strafrechtelijke sancties, voor milieumisdrijven**

**MEDEDELING VAN DE COMMISSIE
AAN HET EUROPEES PARLEMENT**

overeenkomstig artikel 251, lid 2, tweede alinea, van het EG-Verdrag

over het

**gemeenschappelijk standpunt van de Raad met het oog op de aanneming van een
richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake verontreiniging vanaf schepen
en invoering van sancties, inclusief strafrechtelijke sancties, voor milieumisdrijven**

1. ACHTERGROND

Datum waarop het voorstel werd toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad (document COM(2003) 92 def. - 2003/0037 (COD)) 6 maart 2003

Datum van het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité 19 juni 2003

Datum van het advies van het Europees Parlement in eerste lezing 13 januari 2004

Vaststelling van het gemeenschappelijk standpunt met gekwalificeerde meerderheid: 7 oktober 2004

2. DOEL VAN HET VOORSTEL VAN DE COMMISSIE

Het doel van het voorstel is tweeledig:

- opname in het communautair recht van de relevante bepalingen van internationaal recht op het gebied van voorkoming en bestrijding van verontreiniging. In het voorstel zijn enerzijds de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het zeerecht opgenomen en anderzijds die van MARPOL, het internationaal verdrag inzake de voorkoming van verontreiniging, met name de bepalingen ter omschrijving van illegale lozingen van verontreinigende stoffen in zee;
- waarborgen dat degenen die verantwoordelijk zijn voor de illegale lozingen - dat zijn niet alleen de kapiteins en reders, maar ook de cargadoors en classificatiebureaus - daadwerkelijk worden vervolgd en onder bepaalde voorwaarden strafrechtelijke sancties krijgen opgelegd. Zij moeten strafrechtelijk aansprakelijk kunnen worden gesteld, wanneer een lozing opzettelijk is verricht, maar ook in geval van ongelukken wanneer de lozing te wijten is aan grove nalatigheid.

3. OPMERKINGEN OVER HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

Het gemeenschappelijk standpunt wijzigt het oorspronkelijke voorstel met name op twee punten :

- **werkingssfeer**

Het voorstel vertrekt bij de omschrijving van milieumisdrijven in het algemeen vanuit de notie van grove nalatigheid. In het voorstel werd evenwel niet gepreciseerd welke afwijkingen bestonden op deze regel en werd enkel verwezen naar het internationaal recht van toepassing op grond van de vrijwaringsclausule (artikel 7).

Het gemeenschappelijk standpunt brengt op dit punt verduidelijking en vermeldt expliciet welke uitzonderingen er op deze regel bestaan. De aangebrachte wijzigingen hebben enkel betrekking op de vorm en niet op de grond van de zaak.

- **strafrechtelijke sancties**

De Commissie aanvaardt de tekst van het gemeenschappelijk standpunt, maar heeft de volgende verklaring afgelegd bij de vaststelling van het politiek akkoord op de Raad Vervoer van 11 juni 2004:

"De Commissie neemt er akte van dat de Raad geen verplichte regeling met sancties van strafrechtelijke aard voor illegale lozingen in zee van verontreinigende stoffen wenst in te voeren.

Naar haar oordeel bereikt de compromistekst van de Raad daardoor niet het ambitieniveau van haar voorstel voor wat betreft het afschrikkend effect dat wordt nagestreefd op het gebied van de preventie en de bestrijding van zeeverontreiniging.

De Commissie herinnert eraan dat de Europese Raad van Brussel van maart 2003 erom heeft verzocht "voor eind 2003 op basis van het recente voorstel van de Commissie en met de passende rechtsgrondslag een stelsel aan te nemen van sancties, met inbegrip van strafrechtelijke sancties, voor verontreiniging". De Commissie is van oordeel dat artikel 80, lid 2, van het EG-Verdrag die rechtsgrondslag vormt.

Zij herinnert er namelijk aan dat zij steeds, met de steun van het Europees Parlement, de stelling heeft verdedigd dat het de wetgever volledig vrij staat een regeling met strafrechtelijke sancties in te voeren indien hij zulks noodzakelijk acht om een communautair doel te bereiken. De Commissie is ervan overtuigd dat dit in onderhavig geval noodzakelijk is. Daarom aanvaardt de Commissie – die het wetgevingsproces niet wenst tegen te houden - weliswaar deze oplossing, die minder ver gaat dan haar oorspronkelijke voorstel, maar zij beklemtuont dat dit niets afdoet aan het standpunt dat zij voor het Hof verdedigt in de zaak C-176/03."

4. GEDETAILEERDE OPMERKINGEN VAN DE COMMISSIE

4.1. Amendementen die door de Commissie zijn aanvaard en volledig of gedeeltelijk in het gemeenschappelijk standpunt zijn opgenomen.

De amendementen 1, 4, 6 (deels) en 8 (deels) zijn nuttige verduidelijkingen bij de tekst van het voorstel.

4.2. Amendementen die door de Commissie zijn aanvaard, maar niet in het gemeenschappelijk standpunt zijn opgenomen

De amendementen 2, 5, 9, 12, 18, 20 en 23 worden door de Commissie beschouwd als nuttige verduidelijkingen bij de tekst van het voorstel.

De amendementen 6 en 22 betreffende de oprichting van een Europese kustwacht werden in principe door de Commissie aanvaard.

4.3. Amendementen die door de Commissie zijn verworpen en niet in het gemeenschappelijk standpunt zijn opgenomen

De amendementen 16, 17, 19, 21 en 29 zijn overbodig.

De amendementen 3, 11, 13, 30, 31 en 32 gaan heel wat verder dan het toepassingsgebied van deze richtlijn.

De amendementen 10, 14, 24 en 27 zijn niet in overeenstemming met de doelstellingen van het voorstel.

5. CONCLUSIE

De Commissie neemt er nota van dat de Raad geen verplichte regeling met sancties van strafrechtelijke aard voor illegale lozingen van verontreinigende stoffen in zee wenst in te voeren. In dat opzicht betreurt de Commissie in haar verklaring aan de Raad Vervoer dan ook dat het ambitieniveau van het gemeenschappelijk standpunt niet hoger ligt. Dit punt terzijde gelaten, erkent de Commissie dat het gemeenschappelijk standpunt niet in strijd is met de doelstellingen, noch de geest van haar voorstel en ze het derhalve onderschrijft. De Commissie steunt het voorstel vooral vanuit haar bekommernis om de medebeslissingsprocedure verder te laten lopen en de goedkeuring van de richtlijn te bespoedigen.